

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Galina Stratulat, Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Podlesnov Alexandr,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Podlesnov Alexandr către Inspectoratul Național de Patrulare cu privire la obligarea pârâtului de a-i furniza informația solicitată în volum deplin și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Podlesnov Alexandr, și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 21 octombrie 2014, Alexandr Podlesnov a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare cu privire la obligarea eliberării informației solicitate în volum deplin și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 05 septembrie 2014, în adresa șefului Inspectoratului Național de Patrulare a înaintat o cerere, prin care a solicitat prezentarea unei informații privind legalitatea acțiunilor subalternilor, exprimate prin încălcarea prevederilor art. 448 alin. (2) Codul contravențional. Totodată, indică că, prin cererea în cauză, în baza prevederilor art. 284 alin. (2) lit. i), și j) Codul contravențional, art. 4, 7, 12, 18 ale Legii cu privire la accesul la informație și art. 4, 8, 11, 12 ale Legii cu privire la petiționare a solicitat oferirea răspunsului la un șir de întrebări iscate în legătură cu pornirea în privința sa a unui proces contravențional în baza art. 236 alin. (2) Codul contravențional.

La data de 25 septembrie 2014, reclamantul a recepționat din partea Inspectoratului Național de Patrulare un răspuns superficial, care nu conținea

informația solicitată. Astfel, prin răspunsul oferit, colaboratorii de poliție au refuzat în examinarea primelor 2 întrebări din motivul că întrebările în cauză deja au constituit obiect de examinare. Menționează că, anterior, în adresa Inspectoratului Național de Patrulare într-adevăr a fost înaintată o cerere, la care a primit răspuns, care, însă, nu conținea trimitere la nici o normă legală în motivarea acesteia.

Astfel, în scopul obținerii unei informații veridice, la data de 05 septembrie 2014, în adresa Inspectoratului Național de Patrulare a fost înaintată o altă solicitare, prin care a cerut indicarea normelor legale, în baza cărora organul emitent și-a motivat concluziile expuse în răspuns. Totodată, a solicitat identificarea persoanei care se face vinovată în încălcarea prevederilor art. 448 alin. (2) Codul contravențional, în partea expedierii contestației înaintate asupra procesului-verbal contravențional într-un alt organ decât cel prevăzut de lege.

Respectiv, primele 2 întrebări indicate în plângerea din 05 septembrie 2014 sunt total diferite decât cele indicate în cererea inițială. La întrebarea sub numărul 3 din plângerea din 05 septembrie 2014 a fost dat un răspuns superficial, fără a fi indicat numărul și data publicării în Monitorul Oficial a Ordinului MAI nr. 45 din 19 februarie 2010. Răspunsul la întrebarea nr. 4 nu conține datele solicitate. Întrebările nr. 6-11 din plângere au fost ignorate de către părât.

Luând în considerație situația de disconfort în care se află din cauza acțiunilor abuzive ale factorilor de decizie al Ministerului Afacerilor Interne, estimează reclamantul prejudiciul moral la suma de 1000 lei.

Prin urmare, solicită Alexandr Podlesnov obligarea Inspectoratului Național de Patrulare să-i furnizeze în volum deplin informația solicitată în cererea din 05 septembrie 2014, precum și repararea prejudiciului material și moral cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015, acțiunea lui Alexandr Podlesnov a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 14 decembrie 2015, Alexandr Podlesnov a declarat apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de către Alexandr Podlesnov, casată hotărârea primei instanțe și emisă o încheiere cu privire la încetarea procesului.

La data de 13 iulie 2016, Alexandr Podlesnov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016, a fost admis recursul declarat de către Alexandr Podlesnov, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, cu trimiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de

Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Podlesnov Alexandr și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 noiembrie 2015.

La data de 07 iulie 2017, Podlesnov Alexandr a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia, cu adoptarea unei decizii prin care să fie admisă acțiunea înaintată integral.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. De asemenea, recurentul consideră că decizia contestată nu este suficient motivată, dat fiind faptul că instanța de apel nu a dat o apreciere justă înscrisurilor anexate la materialele cauzei, care atestă incontestabil lezarea în drepturi a reclamantului-recurent.

La data de 20 noiembrie 2017, Inspectoratul Național de Patrulare, prin intermediul reprezentantului Andriuța Valentin, a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Podlesnov Alexandr neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este

impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Podlesnov Alexandr.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Podlesnov Alexandr.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Galina Stratulat,

Luiza Gafton